

Heel lang geleden, in 1345, stichtte Hendrik van Neynsel het Neynsels Gasthuis, dat opvang bood aan 13 arme vrouwen. Nu, honderden jaren later, vinden vele ouderen in 's-Hertogenbosch en Vught een fijne woonplek, liefdevolle zorg en de leukste activiteiten bij Van Neynsel. En Hendrik? Hendrik van Neynsel leeft voort in de gepassioneerde werknemers en vrijwilligers van Van Neynsel. Zijn naam siert nog altijd onze gevels.

D'n Hendrik

Jaargang 9

#29

Juni 2026

In deze editie:

Pagina 3

**Stemmen
die verbinden**

Pagina 2

**Antoniegaarde
wordt TOON**

Pagina 4 en 5

**Grenzen verlegd
naar de zorg**

Pagina 8

**Mariëlle en Jacqueline
maakten 1.200 vegan-
worstenbroodjes**

Van Neynsel

Oog voor elkaar

Grenzen verleggen

De zomer staat voor de deur. Een periode waarin velen een wel-verdiende vakantie vieren, waarbij ze de grens van een provincie, land of continent oversteken op zoek naar zon, avontuur of gewoon even een andere omgeving. Voor mij is vakantie ook altijd een moment om even stil te staan en uit het vertrouwde te stappen. Uit je vertrouwde ritme stappen kan al grensverleggend zijn, en dat is waar het in deze d'n Hendrik over gaat.

Een aantal jaar geleden fietste ik samen met mijn vrouw van Rome naar huis. Zo'n 2.400 kilometer in zes weken. Een prachtige, maar intense en grensverleggende ervaring. Net als de marathon van Rotterdam die ik in 2021 liep. Een marathon ga ik nooit meer lopen, dat was echt een grens te ver. Een halve marathon of minder past me beter. Zo deed ik dit voorjaar samen met heel veel collega's van Van Neynsel weer mee aan de Vestingloop in Den Bosch. Hier zijn waardevolle sportieve momenten beleefd: goed voor de conditie én voor de saamhorigheid. Verderop vindt u een sfeerimpressie.

Samenwerking regio

Ook in mijn dagelijks werk kom ik grenzen tegen. Zeker nu samenwerking in de regio steeds belangrijker wordt. Dat vraagt om het verleggen van grenzen en je eigen organisatiebelang soms (even) ondergeschikt maken aan het grotere geheel. Alleen ga je misschien sneller, maar samen kom je verder.

Sinds maart ben ik voorzitter van Zorgzaam 's-Hertogenbosch, een samenwerking tussen gemeentes en organisaties uit de sectoren wonen, welzijn, zorg en onderwijs. Samen zoeken we naar manieren om zorg toegankelijk en betaalbaar te houden. Door intensiever samen te werken en de inwoner centraal te stellen, verminderen we versnippering en kunnen we de zorg en ondersteuning beter organiseren. Dat vraagt om anders denken en anders doen, en dus om het verleggen van grenzen.

Levendige gemeenschappen

Die beweging zien we ook binnen Van Neynsel. In de samenwerking met woningcorporaties ontstaan nieuwe woon- en leefvormen. Een mooi voorbeeld is Wij zijn Zuiderschans, waar samen met Zayaz en Butterfly Effect een levendige gemeenschap is ontstaan van bewoners, medewerkers, buurtgenoten en

bezoekers. Ook bij Antoniegaarde werken we aan zo'n plek. In deze d'n Hendrik vertellen we iets over de plannen met TOON, zoals Antoniegaarde gaat heten, waar de verbinding met de buurt en de stad centraal komt te staan. Zulke gemeenschappen zijn een belangrijk deel van de oplossing voor de uitdagingen in de zorg. Het zijn bovendien prachtige voorbeelden van de kracht van samen.

Dat samenspel willen we bij al onze locaties versterken. Met elkaar: bewoners, medewerkers, naasten, vrijwilligers, instanties en niet te vergeten met behulp van slimme zorgtechnologie. In gemeenschappen gaat het leven door zoals het bedoeld is: met aandacht en tijd voor elkaar en ruimte voor ieders bijdrage. Dat vraagt soms om lef en het verleggen van bestaande grenzen, maar het vraagt vooral om samenwerking en vertrouwen in elkaar. Het geeft mij in ieder geval veel vertrouwen als ik zie hoe we bij Van Neynsel die reis samen maken. Grensverleggend door het samen te doen, gewoon in eigen huis.

Ik wens u een mooie zomer toe – in eigen land of over de grens. ●

Marco Verheul
bestuurder Van Neynsel

Antoniegaarde wordt TOON

Samen met woningcorporatie Zayaz en Butterfly Effect werken we al een tijd aan de toekomst van Antoniegaarde. De ambitie is om de locatie meer in verbinding te brengen met de buurt en de stad, zodat het een levendige gemeenschap wordt waar jong en oud samen wonen, werken en genieten. Een plek waar toevallige ontmoetingen vanzelfsprekend zijn en waar bewoners zich écht thuis voelen. De eerste plannen zijn inmiddels gesmeed,

bewoners en medewerkers zijn al diverse malen bijgepraat en betrokken bij het proces en het concept voor deze gemeenschap is in grote lijnen klaar: Antoniegaarde wordt TOON!

Betrokkenen worden op de hoogte gehouden via informatiebijeenkomsten en nieuwsbrieven. ●

Foto: Nellie de Boer

Het team van Project Stem en Luister. Helemaal rechts staan Marjon (met groen/zwart/grijze blouse) en Kristien (met gestreept broekpak).

Stemmen die verbinden

Kristien zingt bij Genetic Choir: een koor dat werkt op basis van instant composition. Dat betekent klankcompositie maken in het moment. Het koor werkte eens samen met iemand met afasie en zij bleek zingend over veel meer woorden te beschikken dan sprekend. Dit gaf inspiratie om in verpleeghuizen te onderzoeken wat de stem kan doen bij iemand voor wie taal al deels is vergeten. Want als 'gewoon' praten niet meer lukt, lukt het misschien wel om contact te maken met klank. Project Stem en Luister was geboren.

Project Stem en Luister

Project Stem en Luister is een programma dat bewoners en cliënten van zorginstellingen, hun naasten, vrijwilligers en zorg-medewerkers dicht bij elkaar brengt. Het Bossche festival November Music omarmde het

project en haalde het naar Den Bosch. In september 2025 ging het programma als pilot van start bij De Grevelingen. De vrijwilligersgroep in Den Bosch, waar Marjon Peek deel van uitmaakt, bestaat uit zo'n twaalf mensen. Om de week komen zij met maximaal vijf zangers een uur samen in de huiskamers van de woningen van De Grevelingen waar mensen met een vorm van dementie wonen. Waar mogelijk wordt rekening gehouden met de muziekvoorkeuren van bewoners. Het zangpalet is breed: van herkenbare liedjes tot vrije improvisatie.

Om mee te kunnen doen, volgde Marjon zeven opleidingsdagen. Goed kunnen zingen is geen vereiste; nieuwsgierigheid, aandachtig luisteren en de bereidheid om te ontdekken des te meer. En: je verbindt je echt aan het project.

Ik besta weer

Alles draait om betekenisvol contact. De groep begint met een vocale warming-up en loopt vervolgens neuriënd naar de huiskamer. Daar zijn ze ongeveer drie kwartier aanwezig. Vooraf stemt Kristien met het team af of er bijzonderheden zijn waar rekening mee gehouden moet worden.

Tijdens het bezoek staan de 'voelsprietten' aan: wat gebeurt er bij bewoners en hoe reageren ze? De één tikt mee, een ander zingt zachtjes, sommigen vinden het spannend of reageren ogenschijnlijk niet. Steeds wordt gekeken: wat heeft deze bewoner nodig? Dat kan een klank zijn, een gesprek, een aanraking. Eén bewoner zei na afloop, toen er écht contact was gemaakt: "Nu voel ik dat ik weer besta."

Zelfbeschikking en samenzijn

Bewoners ervaren ruimte om zichzelf te zijn: 'ik mag er zijn'. Samen klank maken en van muziek genieten is een gelijkwaardige manier van samenzijn. De sfeer in de huiskamer kan kantelen, lichter worden. Na afloop volgt altijd een reflectie met het team: wat is opgevallen, wat deed iets met iemand? De groep wordt ook geïntroduceerd in teamvergaderingen. Het gaat om samenspel en samenzijn en om dialoog via klank en zang. Marjon ervaart dit als verrijkend. Muziek biedt ruimte aan emoties.

Een stem hebben we allemaal

De wens is helder: het muziekpalet voor bewoners verder verrijken. Stem en Luister voegt iets wezenlijks toe aan het welbevinden, en kan van echte meerwaarde zijn voor de bewoners. En het mooie is: de stem is een instrument dat we allemaal bezitten. ●

‘Elke dag verleggen patiënten hun grenzen’

Jop Jacobs, fysiotherapeut:

"Bij de Geriatrische Revalidatie* herstellen ouderen van een operatie, ongeval of blessure. Daar komt dagelijks fysiotherapie bij kijken. Elke dag verleggen mijn patiënten hun grenzen, en daar mogen ze trots op zijn. Ik help ze daarbij, en bewaak tegelijkertijd die grenzen om het herstelproces zo goed mogelijk te laten verlopen."

* Van Neynsel heeft in het Jeroen Bosch Ziekenhuis de afdeling Geriatrische Revalidatie (GRZ). Hier zorgen we dat ouderen na een kortdurende revalidatieperiode weer zelfstandig thuis kunnen wonen, eventueel met aanvullende zorg.

Grenzen verlegd naar de zorg

Astrid Hendriks Is zorgmedewerker Was sportinstructeur

Hoe kwam je bij Van Neynsel terecht?

Ik was sportinstructeur en had al eens gezegd dat ik misschien uit de sportwereld wilde stappen. Een klant zei toen gekserend: "Ik werk bij Van Neynsel en wij hebben nog mensen nodig!"

Hoe ziet jouw cv eruit?

Ik ben in 1993 afgestudeerd als danser aan de dansacademie. Daarna ben ik in de sportwereld terechtgekomen. Ik haalde mijn diploma's voor fitnessinstructeur en volgde veel scholingen.

Waarom ging je je oriënteren op de ouderenzorgsector?

Zorgen voor mensen zat altijd al in mijn werk. Ik ben ook echt een doener. Bij Van Neynsel kon ik een ochtend meelopen om sfeer te proeven. Dat voelde meteen goed. Ik zag dat het hard werken is en dat je soms pittige dingen meemaakt, maar het voelde heel natuurlijk voor me. Op 1 juni 2025 startte ik bij Van Neynsel Eemwijk.

"Ik had er vertrouwen
in dat dit werk bij
me zou passen."

Waarom zei je 'ja' tegen deze baan?

Wat mij aansprak, is de ruimte voor scholing. Na dertig jaar hetzelfde werk te hebben gedaan, wilde ik mijn hersenen weer prikkelen. Dat kon hier.

Daarnaast voelde Van Neynsel stabiel en duidelijk. Het rooster en het loon zijn goed geregeld. Ik voelde me hier bovendien welkom.

Welke ervaring uit je eerdere werk neem je mee?

Ik heb door mijn opleidingen veel kennis van anatomie. Ik snap snel waarom iemand niet goed ligt, hoe je iemand moet draaien en wat prettig of juist onprettig is wanneer je iemand vasthoudt. Daarnaast heb ik veel ervaring met mensen in allerlei levensfasen.

Die mensenkennis neem ik mee. Ik voel snel aan wat iemand nodig heeft.

Je werkt hier nog niet zo lang, maar hebt al veel gedaan. Vertel eens?

Ik heb al veel scholingen gedaan, bijvoorbeeld voor medicatie. In september start ik met de opleiding Deskundig Ondersteuner Welzijn, een modulair programma van het ROC. Daar heb ik veel zin in. Ik leer makkelijk en vind het leuk om mezelf te blijven ontwikkelen.

"Ik zag dat het hard werken is en dat je soms
pittige dingen meemaakt, maar het voelde heel
natuurlijk voor me."

Wat vertel jij aan mensen die vragen waarom je dit werk doet?

Dat ik mijn werk leuk en vooral waardevol vind. In de zorg zie je direct het effect van wat je doet. Dat vind ik zo mooi!

Je zei eens dat je trots bent op deze stap. Kun je dat uitleggen?

Ik was heel goed in mijn vorige werk: dansen, bewegen, lesgeven. Dat deed ik ruim 30 jaar en voelde veilig. Maar ik had nog nooit in de ouderenzorg gewerkt. Je weet dus niet of je dat kunt. Het vertrouwen dat ik had in dat dit werk bij me zou passen, blijkt te kloppen. Ik kan dit, en daar ben ik trots op.

Zou je anderen aanraden om de overstap naar de zorg te maken?

Jazeker, ik zou zeggen: kom meelopen! Dan zie je hoe het écht is. En het is heus niet alleen maar mooi. Soms is het zwaar, soms is het chaos, soms is een bewoner verdrietig. Maar je kunt zo veel betekenen voor iemand.

Ik ben blij dat ik deze stap heb gezet, dat ik mijn grens verlegd heb. En ik vind het mooi dat Van Neynsel openstaat voor mensen met een andere werk-achtergrond. Er zitten echte pareltjes tussen de medewerkers. ●

PUUR.: ons nieuwe elektronisch cliëntendossier en cliëntportaal

Sinds 1 juli werkt Van Neynsel met een nieuw elektronisch cliëntendossier (ECD): PUUR. In dit dossier leggen we vast wat voor bewoners en cliënten in zorg belangrijk is. Denk aan wensen, afspraken, het levensverhaal en andere zaken die belangrijk zijn in het dagelijks leven.

Waarom een nieuw ECD

PUUR. helpt ons om het samenspel tussen bewoners, naasten en medewerkers in beeld te brengen. In PUUR. staan niet alleen zorgafspraken, maar staat ook informatie die helpt om bewoners en cliënten nog beter te leren kennen. Zo kunnen we de zorg en ondersteuning goed op elkaar afstemmen. Dat past bij onze manier van werken volgens de Sociale Benadering.

Nieuw cliëntportaal PUUR. van jou

Bij PUUR. hoort ook een nieuw cliëntportaal: PUUR. van jou. Via dit portaal kunnen bewoners en cliënten – als zij dat willen – veilig meekijken in delen van het dossier, zoals afspraken en rapportages. Het is voor bewoners en cliënten ook mogelijk om zelf informatie toe te voegen, bijvoorbeeld over het levensverhaal, belangrijke momenten of voorkeuren in het dagelijks leven.

Goed voorbereid van start gegaan

De afgelopen periode hebben medewerkers trainingen gevolgd om goed met PUUR. te leren werken. Bij de locaties zijn ook collega's aanwezig die medewerkers hierbij ondersteunen.

Dossier delen

U kunt kiezen om een naaste ook toegang te geven tot uw zorgdossier. U bepaalt zelf wie toegang krijgt. Hiervoor moet door u een toestemmingsformulier worden getekend.

De zorg blijft hetzelfde

Voor bewoners en cliënten blijft de zorg gewoon hetzelfde. Alleen de manier waarop we vastleggen is vernieuwd. Uiteraard blijven alle gegevens veilig en goed beschermd. ●

Vragen?

Kijk op
[www.vanneynsel.nl/
puur-van-jou](http://www.vanneynsel.nl/puur-van-jou) voor meer
informatie of
stel uw vraag aan uw
persoonlijk begeleider.

PUUR.

Mevrouw Veldt – Boeta Garcia in haar appartement bij Antoniegarde

Voor sommige bewoners van onze locaties begon het leven ver buiten Nederland. In andere landen, met andere talen en culturen. Zoals voor Antoniegarde-bewoner mevrouw Veldt - Boeta Garcia, die voor de liefde vanuit Spanje naar Nederland verhuisde.

Liefde kent geen grenzen

Vanuit haar stoel bij het raam vertelt mevrouw Veldt honderduit over haar leven. Over Spanje, familie, eten en de vele herinneringen die ze met zich meedraagt. "Ik ben 77 jaar geleden geboren in Al Hoceima in Marokko. Mijn vader werkte als Spaanse militair waardoor we vaak verhuisden." Op haar tiende werd Madrid haar thuis. Daar groeide ze op, studeerde economie aan de universiteit en werkte bij Banco de Bilbao.

Leuke vent

In een restaurant vlak bij haar werk ontmoette ze bij toeval haar toekomstige man uit Nederland. "Ik dacht meteen: wat een leuke vent." Een maand later kwam hij terug naar Spanje om haar ten huwelijk te vragen. Nog datzelfde jaar trouwden ze. "Voor 31 december trouwen leverde belastingvoordeel op", lacht ze.

Haring happen

Kort daarna verhuisden ze naar Nederland. Den Haag werd hun

eerste thuis. "Ik keek mijn ogen uit: overal bloempotten voor de ramen en open gordijnen, je kon zo naar binnen kijken." Ook de Nederlandse gewoontes verbaasden haar soms. "In Spanje staat de tafel vol hapjes. Hier gingen die rond op een schaal. "Twee keer, en dan was het klaar." De eerste keer dat ze iemand een haring zag eten? "Ik riep: hij is nog rauw!" De Nederlandse taal leerde ze met kinderboekjes als Ot en Sien. Sommige woorden bleven bijzonder. "Het woord 'gezellig' betekent hier van alles, dat kennen we niet in het Spaans."

Matador met naalden

Later verhuisde het gezin naar Maliskamp in Rosmalen, waar twee kinderen werden grootgebracht. Sinds enkele maanden woont mevrouw Veldt in een appartement in Antoniegarde. "Toen ik binnenkwam, zei ik tegen mijn zoon Sander: hier

wil ik wonen." Ze doet graag mee aan activiteiten en leert nu breien. "Ik ben nog wel een beetje een matador met de naalden", zegt ze lachend.

Mooie traditie

Haar Spaanse achtergrond blijft ze koesteren "Juist omdat ze hier zo goed voor mij zorgen, wil ik graag iets teruggeven." Daarom heeft ze de dames van de keuken al beloofd dat ze samen tortilla en paella gaan maken.

Met oud en nieuw houdt ze vast aan een mooie traditie: bij elke klokslag een druif eten voor geluk in het nieuwe jaar. "Ik neem zelf kleine druifjes", zegt ze knipogend, "maar voor de anderen heb ik grote." Van Marokko naar Spanje en uiteindelijk naar Nederland: het levensverhaal van mevrouw Veldt laat zien dat liefde moeite-loos grenzen overstijgt. ●

Bereiding

Maak de bouillon: breng de gehele keilbasa en 1,5 liter water aan de kook in een grote soeppan. Laat dit 25 minuten pruttelen. Haal de keilbasa uit de bouillon en leg dit weg op een bord.

Fruit in een middelgrote koekenpan (met antiaanbaklaag) de knoflook en ui met een theelepeltje boter ongeveer 5 minuten tot alles zacht is.

Voeg het knoflook-uienmengsel toe aan de kielbasa-bouillon. Voeg de in blokjes gesneden aardappelen, laurier, zout en peper toe. Kook tot de aardappelen gaar zijn, ongeveer 15 minuten.

Klop de bloem en zure room in een kom tot een gladde massa. Voeg 100 ml van de bouillon toe aan het mengsel van zure room, en klop verder tot een glad en dun geheel. Giet het mengsel in de soep en blijf doorroeren.

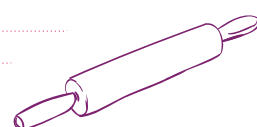
Laat de soep in 5 tot 10 minuten binden door regelmatig te roeren terwijl de soep verder-pruttelt.

Snijd de kielbasa in plakjes van een halve centimeter dik en voeg deze toe aan de soep. Proef de soep en breng op smaak met zout en zwarte peper. Kook nog 1 à 2 minuten om de worst te verwarmen.

Halveer de eieren in de lengte. Serveer de soep en garneer met ei en een takje dille.

Smakelijk eten!

Bron: wereldgerecht.nl

Heeft u zelf een makkelijk en lekker recept dat u graag deelt met iedereen van Van Neynsel? Stuur het dan in naar communicatie@vanneynsel.nl.

Grenzen verleggen in het groen

Geen grote klussen, maar een overzichtelijk stukje groen rondom het terras bijhouden. Dat was de wens van meneer Jansen, die sinds een halfjaar bij De Grevelingen woont.

"Zelf durfde ik het niet goed te vragen, daar ben ik wat te verlegen voor", zegt hij glimlachend. "Mijn zwager nam daarom het initiatief." Medewerkers reageerden enthousiast en keken met meneer Jansen naar de mogelijkheden. "Ik gaf aan dat ik graag iets wilde doen. Af en toe een halfuurtje of een uurtje in de tuin werken vind ik leuk. Langer niet, dan krijg ik het in mijn rug."

Contact

Inmiddels is meneer Jansen regelmatig buiten te vinden rondom het terras. Met een schoffel in de hand haalt hij onkruid weg, geeft hij planten water en houdt hij het groen netjes bij. Ook het contact doet hem goed: even naar buiten, bezig zijn en mensen ontmoeten. "Een gezellig praatje of

complimentjes krijgen zijn leuk, maar uiteindelijk doe ik het omdat ik het fijn vind om bezig te zijn."

Dat het buitenwerk hem goed ligt, is niet zo vreemd. Zijn ouders hadden een boerenbedrijf en hij groeide op tussen het vee, de suikerbieten en aardappelen. "Vroeger was dat allemaal handwerk. Zwaar werk ook, daarom ben ik later vrachtwagenchauffeur geworden", zegt hij lachend.

Fruitboom

Op 19 mei werd er samen met de commissie duurzaamheid een fruitboom geplant in de tuin van De Grevelingen. Over een paar jaar kunnen daar letterlijk de vruchten van geplukt worden. Meneer Jansen hielp enthousiast mee bij het planten.

Dit verhaal laat zien wat er mogelijk is als bewoners, naasten en medewerkers samen kijken naar wat wél kan. Soms begint het verleggen van grenzen gewoon met een schoffel, een stukje tuin en iemand die iets kan doen waar hij blij van wordt. ●

Witte borsjt (Bialy Barszcz)

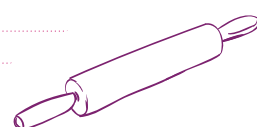
Lekker eten bij Van Neynsel

Van Neynsel heeft lekker eten en drinken hoog in het vaandel staan. Daarom een lekker recept voor thuis.

Ook met ons recept gaan we over de grens: namelijk naar Polen. Bialy barszcz is een Poolse witte soep, die traditioneel veel werd gegeten tijdens Pasen. Hierbij het recept voor deze maaltijdsoep met ei, worst en aardappel.

Benodigheden

- 4 gekookte eieren, zacht of hard gekookt naar eigen smaak (3 tot 5 minuten koken, laten schrikken onder koud water);
- 300 gram kielbasa (Poolse worst), verkrijgbaar bij een Oost-Europese supermarkt. Eventueel te vervangen door een grove Hollandse rookworst.
- 1,5 liter water
- 1 tl roomboter
- 4 teentjes knoflook, fijnggehakt
- 1 ui, fijngesneden
- 400 gram aardappel in blokjes van ca 1,5 x 1,5 cm
- 1 laurierblaadje
- 200 gram zure room
- 30 gram bloem
- zout en peper naar smaak

Vestingloop: samen in beweging

Op zondag 31 mei deed een groep collega's van Van Neynsel mee aan de Vestingloop in 's Hertogenbosch. Bijna honderd medewerkers liepen één van de afstanden die het evenement bood. Sommigen hardlopend, anderen wandelend, maar allemaal met hetzelfde uitgangspunt: samen meedoen aan een sportief moment in de stad.

Grenzen verleggen als onderdeel van meedoen

Het thema 'grenzen verleggen' zat deze dag niet in grote woorden of zichtbare prestaties. Het zat in het buiten zijn, in doorgaan wanneer het even tegenzat en in accepteren dat sommige kilometers lichter aanvoelden dan andere.

Samen onderweg

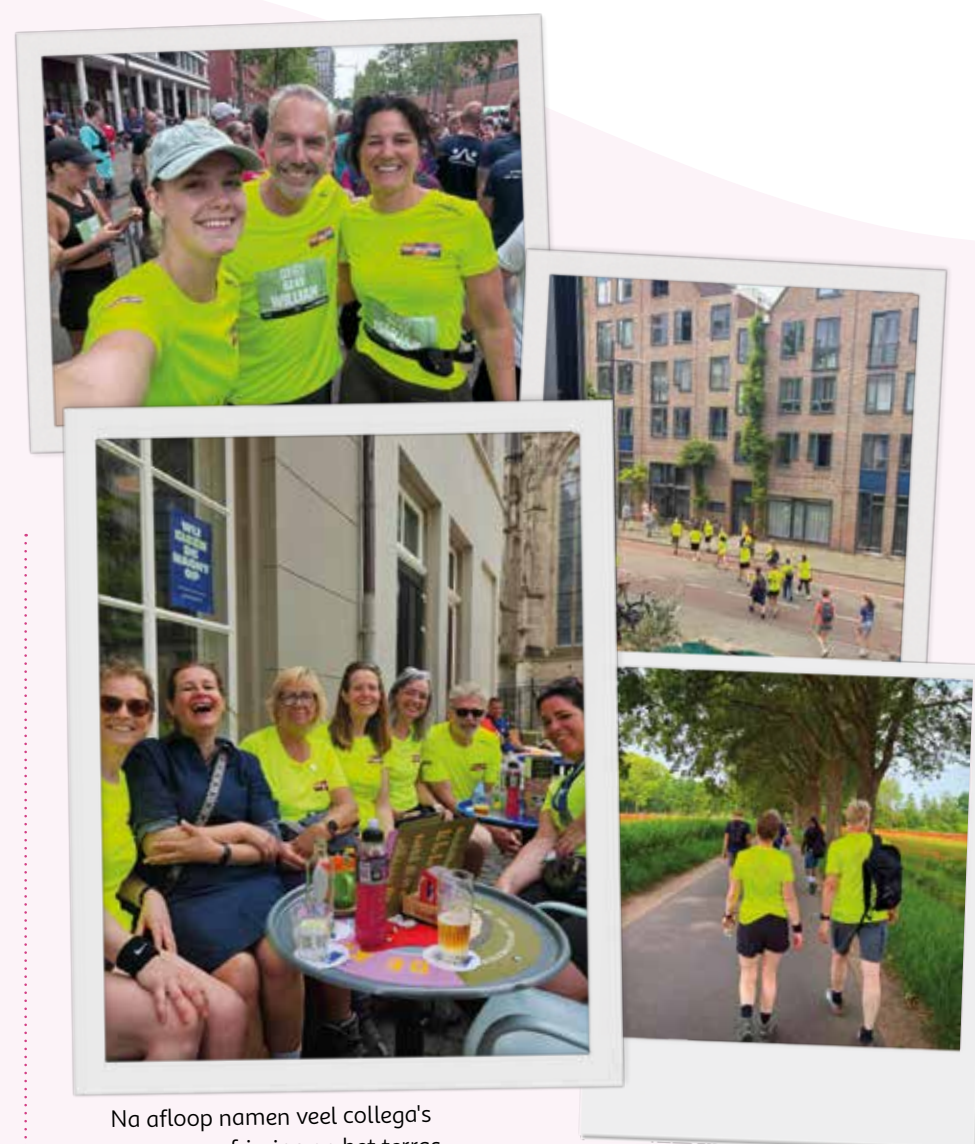
Wat deze Vestingloop kenmerkte, was het gezamenlijke karakter. Er werd op elkaar gewacht, soms even ingehouden, soms juist samen doorgezet. De groep bleef geen losse verzameling deelnemers, maar vormde onderweg steeds wisselende kleine groepjes van collega's die elkaar gezelschap hielden.

Nog even napraten

Na de finish kwam een deel van de collega's samen bij café De Keulse Kar. Met een drankje in de hand werd nagepraat. Een ontspannen afsluiting, die het gezamenlijke karakter van de dag nog eens onderstreepte.

Een zondag die bleef hangen

De Vestingloop van 31 mei was geen dag van uitersten, maar van meedoen en samen zijn. Door samen te lopen, te wandelen en af te sluiten, ontstond een ervaring die verder ging dan het evenement zelf. Een zondag waarop Van Neynsel zichtbaar en in beweging was, midden in Den Bosch. ●

Na afloop namen veel collega's nog een verfrissing op het terras.

PRKEORD

Mariëlle en Jacqueline maakten 1.200 vegan-worstenbroodjes

Ruim 1.200 vegan-worstenbroodjes maken in ongeveer anderhalve maand: het is Mariëlle van der Meijden en Jacqueline Uitman van team eten & drinken Eemwijk gelukt.

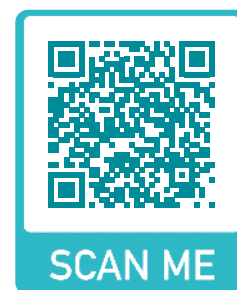
In april vond de Smaakvolle week plaats, waarbij het draaide om kennismaken met vegetarisch en plantaardig eten. Een klein plannetje groeide uit tot een flinke uitdaging voor Mariëlle: 1.200 vegan-worstenbroodjes maken om iedereen bij Van Neynsel te kunnen laten proeven.

Het recept van de vegan-worst is van Mariëlle zelf, die als kok niets liever doet dan eigen recepten maken en uitproberen. "De worst is een vulling met flink wat kruiden. Een lekkere bite, maar niet te pittig. En alles is vegan: geen melk, geen ei, we gebruiken er echt niets dierlijks voor." Het vegan-worstenbroodje

kreeg direct ook een eigen naam en afbeelding: Veggie Neyntje, met een knipoog naar de naam van Van Neynsel!

In het voedselaanbod in de gasterijen van Van Neynsel is er steeds meer aandacht voor vegetarisch en vegan. "Maar nooit vanuit een verplichting", benadrukt Jacqueline. "Het aanbod blijft heel divers, want iedereen moet kunnen kiezen wat hij of zij lekker vindt." ●

Deze tekst is een samenvatting van een uitgebreider artikel op onze website. Scan de QR-code om naar dat artikel te gaan.

PUZZELtijd

F	T	Z	G	N	O	R	P	S	R	E	I	Z	E	N
N	R	I	D	N	A	L	N	E	T	I	U	B	E	I
J	E	U	E	V	A	K	A	N	T	I	E	T	N	A
Z	V	Z	D	T	G	G	G	R	T	H	H	R	V	E
N	O	G	I	W	I	R	T	D	E	C	U	O	N	O
E	R	N	Z	U	O	V	A	I	E	P	N	I	N	V
K	T	I	E	E	H	G	I	R	U	T	P	E	S	E
E	X	R	I	I	R	E	T	U	R	M	A	E	R	
R	E	E	G	N	N	G	E	U	C	A	O	P	D	W
B	N	D	G	R	D	G	R	V	S	A	A	O	V	I
R	G	N	I	L	E	K	K	I	W	T	N	O	V	N
O	E	A	E	B	R	N	L	O	S	L	A	T	E	N
O	L	R	I	O	L	O	S	V	E	I	L	I	G	I
D	E	E	E	G	G	K	U	T	S	G	A	A	W	N
W	D	V	E	R	T	R	O	U	W	E	N	E	N	G

Activiteit	Grens	Solo	Verhuizen
Avontuur	Groeien	Sprong	Vertrouwen
Buitenland	Loslaten	Stap	Vooruitgang
Dapper	Nieuw	Thuis	Waagstuk
Doorbreken	Ontwikkeling	Uitdaging	Wereldgerechten
Durf	Overwinning	Vakantie	Zone
Extrovert	Reizen	Veilig	
Gebied	Samen	Verandering	

Lost u deze woordzoeker op?

Stuur uw inzending vóór 2 september 2026 naar communicatie@vanneynsel.nl en maak kans op een tegoedbon ter waarde van € 22,50, te besteden bij de Grand Cafés en restaurants van Van Neynsel. Over de uitslag kan niet worden gecorrespondeerd. De winnaar ontvangt persoonlijk bericht.

Colofon

Redactie:

Marjon Arends
Janne van Dreumel
Tjanne Hartman
Flavienne van Oort
Brigitte Peeters
Inge van Zoggel

Met speciale dank aan

Astrid Hendriks, Jop Jacobs, Kristien Sonnevijlle, Marjon Peek, meneer Jansen, mevrouw Veldt - Boeta Garcia en Marco Verheul.

Vormgeving:

Sandra Batelaan | baats ontwerp
Drukwerk: Dekkers van Gerwen

www.vanneynsel.nl